

надолу и отнася заедно съ себе си почвата пѣсчинка по пѣсчинка и покрива горния пластъ на плодородната земя съ камъни. Така цѣли планини се спущатъ надолу. По тѣхнитѣ склонове се издѣлбаватъ трапове, които водата разширява и земята става негодна за обработване. Много хубава земя се отвлѣча отъ водата въ рѣкитѣ и тя запълня тѣхнитѣ корита.

И на това причината е унищожението на горитѣ. Напримѣръ, въ южна Франция, до Алпийскитѣ планини, които сега сж безъ гори, тече рѣката Дюрансъ. Коритото ѝ е около четиристотинѣ метра широко, а самата рѣка обикновено не е по-широка отъ деветѣ метра. Презъ време на наводнение не само цѣлото корито се изпълня съ вода, ами става и разливане. Така въ 1879. година рѣката покрила съ пѣсѣкъ и камъни 650 хиляди декари работна земя!

Въ Италия тече рѣката По; тече тя отъ Алпийскитѣ планини и се влива въ Адриатическо море. Тя влѣче много земя и тия и отъ тѣхъ морето става по-плитко. Нѣкога на самия брѣгъ на морето били построени два града. Сега единиятъ градъ е останалъ 60 километра далечъ отъ брѣга, а другиятъ — 21 километра. Такава ивица земя е нанесла тая рѣка край морския брѣгъ. Всѣка година северната частъ на Адриатическо море става по-плитка, и брѣгътъ навлиза въ морето по 56 метра.

И това става навсѣкжде, кждето безрасждното унищожение на горитѣ е оголило почватата.

Проваления. Горитѣ запазватъ не само почвата, но дори и каменнитѣ скали. По планинскитѣ склонове, кждето горитѣ сж унищожени, отъ горещината и студа камънитѣ се трѣскатъ и разпадатъ на малки кжсове и голѣми грамади. Тѣзи камъни се откъсватъ и се провалятъ надолу, понѣкога съ страшна сила.

Въ Алпийскитѣ и други планини такива проваления ставатъ по-често. Нещастията, които тѣ причиняватъ, не сж по-малки отъ тия на наводнението. Обикновено проваленията се случватъ съвсемъ неочаквано.

Особено незабравимо е едно такова проваление, което се случило преди сто и нѣколко години.

Една есенъ жителитѣ на нѣколко швейцарски села спокойно си работѣли. Изеднажъ цѣли грамади камъни и скали започнали да се спущатъ по склона на планината — отначало бавно, а следъ това съ ужасна бързина. Изъ пѣтя камънитѣ се сблъскали съ голѣмъ шумъ и се дигали цѣли облаци прахъ. Ниви, села, хора били затрупани съ камъни и земя. Засипани били прекрасно обработени полета и четири села.

Другъ пѣтъ такова проваление затрупало цѣлъ градъ, кждето починали нѣколко хиляди души. А въ Италия еднажъ цѣлъ хълмъ се струполилъ въ рѣката Тибъръ. Отъ това рѣката се разлѣла и покрила съседнитѣ селища съ вода на височина 14 метра. Много рѣдко ставатъ проваления по тѣзи планини, кждето горитѣ още сж запазени, тѣй като дърветата на само укрепватъ почвата, но и задържатъ и камънитѣ, додето тѣ се търкалятъ още бавно. Дързетата задържатъ сжщо така и снѣга,